

Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. märtsi 2011. aasta otsus (Cour de cassationi (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Josep Peñarroja Fa algatatud menetlus

(Liidetud kohtuasjad C-372/09 ja 373/09) ⁽¹⁾

(EÜ artikkel 43 — Asutamise vabadus — EÜ artikkel 49 — Teenuste osutamise vabadus — Piirangud — Kohtuekspert-tõlgid — Avaliku võimu teostamine — Siseriiklik regulatsioon, mis annab kohtueksperti staatuse vaid siseriiklike kohtute koostatavatesse nimekirjadesse kantud isikutele — Õigustatus — Proportsionaalsus — Direktiiv 2005/36/EÜ — Mõiste „reguleeritud kutseala”)

(2011/C 139/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Menetluse algatanud pool

Josep Peñarroja Fa

Ese

Eelotsusetaotlus — Cour de cassation (Prantsusmaa) — EÜ artiklite 43, 45, 49 ja 50 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt peab kohtuekspert olema kantud siseriiklike kohtuasutuste peetavasse nimekirja ning nimekirja kandmiseks peab isik vastama vanuse, pädevuse, reputatsiooni ja sõltumatusena seotud tingimustele, kuid arvesse ei võeta teiste liikmesriikide kohtuasutuste tunnustatud eksperte ning ei nähta ette muid eelloetletud tingimuste kontrollimise võimalusi — Asjaomaste õigusnormide vastavus esmasest õigusest tulenevatele asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust puudutavatele sätetele

Resolutsioon

1. Ülesanne, mis on pandud siseriikliku kohtu poolt tema menetlavas kohtuasjas kohtuekspert-tõlgiks määratud kutseala asjatundjale, on teenuste osutamine EÜ artikli 50 — millele nüüd vastab ETLT artikkel 57 — tähenduses.
2. Niisugune kohtuekspertide tõlketegevus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei ole EÜ artikli 45 esimese lõigu — millele nüüd vastab ETLT artikli 51 esimene lõik — tähenduses tegevus, mis on seotud avaliku võimu teostamisega.
3. EÜ artikliga 49, millele nüüd vastab ETLT artikkel 56, on vastuolus selline siseriiklik regulatsioon, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt sõltub kohtuekspert-tõlgide nimekirja kandmine kvalifikatsiooni olemasolust, ilma et asjassepuutuvad isikud saaksid tutvuda nende suhtes tehtud otsuse põhjendustega ja ilma

et selle otsuse peale saaks esitada kohtule kaebust, mis võimaldaks kontrollida otsuse seaduslikkust, eelkõige selles osas, kas on järgitud liidu õigusest tulenevat nõuet, et teises liikmesriigis omandatud ja tunnustatud kvalifikatsiooni oleks nõuetekohaselt arvesse võetud.

4. Selline nõue, nagu tuleneb seaduse nr 71-498 artiklist 2, mille kohaselt ei saa riiklikku kohtuekspertide nimekirja kanda isikut, kes ei tõenda, et ta on olnud kolme järjestikuse aasta jooksul kantud apellatsioonikohtu koostatavasse kohtuekspertide nimekirja, on vastuolus EÜ artikliga 49, millele nüüd vastab ETLT artikkel 56, kui ilmneb, et see takistab teises liikmesriigis asutatud ja niisugusesse nimekirja kandmist mitte tõendanud isiku taotluse läbivaatamisel selle isiku teises liikmesriigis omandatud ja tunnustatud kvalifikatsiooni nõuetekohast arvessevõtmist, et teha kindlaks, kas ja mil määral võib see kvalifikatsioon olla samaväärne kvalifikatsiooniga, mida tavaliselt eeldatakse isikult, kes on olnud kolm järjestikust aastat kantud apellatsioonikohtu koostatavasse kohtuekspertide nimekirja.
5. Kohtuekspert-tõlgide ülesanded, mida täidavad eksperdid, kes on kantud sellisesse nimekirja nagu Cour de cassationi koostatav riiklik kohtuekspertide nimekirja, ei kuulu mõiste „reguleeritud kutseala” alla Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 282, 21.11.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 10. märtsi 2011. aasta otsus (Arbeidshof te Brussel'i (Belgia) eelotsusetaotlus) — Maurits Casteels versus British Airways plc

(Kohtuasi C-379/09) ⁽¹⁾

(Töötajate vaba liikumine — ETLT artiklid 45 ja 48 — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Täiendavate pensioniõiguste säilimine — Nõukogu poolt meetmete võtmata jätmine — Töötaja, kes töötab ühe ja sama tööandja juures järjestikku mitmes liikmesriigis)

(2011/C 139/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Maurits Casteels

Kostja: British Airways plc

Ese

Eelotsusetaotlus — Arbeidshof te Brussel — EÜ artikli 39 ja EÜ artikli 42 ning nõukogu 29. juuni 1998. aasta direktiivi 98/49/EÜ ühenduse piires liikuvate töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate täiendavate pensioniõiguste kaitse kohta (EÜT L 209, lk 46; ELT eriväljaanne 05/03, lk 323) tõlgendamine — Nõukogu poolt meetmete võtmata jätmine — Töötaja, kes töötab järjestikku ühe ja sama tööandja eri liikmesriikides asuvates tegevuskohtades (mitte töölähetuste raames) ning keda maksustatakse igakordselt kohaliku täiendava pensioniskeemi raames

Resolutsioon

1. ELTL artiklil 48 ei ole vahetut õigusmõju, millele üksikisik saaks tugineda tema ja erasektoris kuuluva tööandja vahel siseriiklikus kohtus toimivas vaidluses.
2. ELTL artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui kollektiivlepingu kohustusliku kohaldamise käigus:

— teatavas liikmesriigis täiendavate pensioniõiguste lõplikuks omandamiseks vajaliku tööstaaži arvestamisel ei võeta arvesse töötaja sama tööandja eri liikmesriikides asuvates tegevuskohtades sama üldise töölepingu alusel töötatud aega, ja

— loetakse töölepingu omal algatusel lõpetanuks töötajat, kes on ühes liikmesriigis asuvast tööandja tegevuskohtast viidud üle teises liikmesriigis asuvasse sama tööandja tegevuskohta.

(¹) ELT C 312, 19.12.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 10. märtsi 2011. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Charles Defossez versus Christian Wiart, SOTIMON SARL-i pankrotihaldur, Office national de l'emploi — fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

(Kohtuasi C-477/09) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Direktiivid 80/987/EMÜ ja 2002/74/EÜ — Tööandja maksejõuetus — Töötajate kaitse — Töötajate rahuldamata nõuetele vastavate summade väljamaksmine — Pädeva garantiiasutuse kindlaksmääramine — Siseriiklikust õigusest tulenev soodsam garantiid — Õigus sellele tugineda)

(2011/C 139/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Charles Defossez

Kostjad: Christian Wiart, SOTIMON SARL-i pankrotihaldur, Office national de l'emploi — fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

Ese

Eelotsusetaotlus — Cour de cassation (Prantsusmaa) — Nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiivi nr 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 283, lk 23; ELT eriväljaanne 05/01, lk 217), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/74/EÜ (ELT L 270, lk 10; ELT eriväljaanne 05/04, lk 261) muudetud redaktsioonis, artikli 8a tõlgendamine koos sama direktiivi artikliga 9 — Töötajate rahuldamata nõuete alusel väljamaksete tegemise eest vastutava pädeva garantiiasutuse kindlaksmääramine — Selle liikmesriigi garantiiasutus, kelle territooriumil töötajad tavaliselt töötavad — Töötajate võimalus kasutada soodsamat garantiid, mida pakub asutus, kus nende tööandja on kindlustatud ja millele ta teeb sissemakseid vastavalt liikmesriigi õigusele

Resolutsioon

Nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiivi 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (direktiiviga 2002/74/EÜ tehtud muudatustele eelnevas redaktsioonis) artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et kui töötaja töötas tavaliselt teise liikmesriigi territooriumil kui see, kus asub tema tööandja, kelle maksejõuetus on välja kuulutatud enne 8. oktoobrit 2005, kui selle tööandja asukoht ei ole kõnealuses teises liikmesriigis ja ta täidab oma kohustust teha makseid oma asukoha-liikmesriigi garantiiasutusse, siis niisuguse töötaja rahuldamata palganõuete väljamaksete tegemise osas vastutab nimetatud artiklis määratud kohustuste täitmise eest vastutav garantiiasutus.

Direktiiviga 80/987 ei ole vastuolus see, kui liikmesriigi õigusnormid näevad ette, et töötaja võib lisaks nimetatud direktiivi sätete kohaselt pädevana määratud garantiiasutuse pakutavale garantiile või selle garantiid asemel vastavalt liikmesriigi õigusele kasutada liikmesriigi asutuse palgagarantiid, kui sellest tuleneb töötajale kõrgem kaitsetase.

(¹) ELT C 37, 13.02.2010.